

2) För det fall att den första frågan besvaras nekande:

Ska artikel 4.3 i förordning nr 261/2004, jämförd med artikel 2 j i samma förordning, tolkas så, att när det avtalsslutande lufttrafikföretaget, mot en passagerares vilja, nekar denne ombordstigning, så har denna vägran verkan även mot det avtalsslutande lufttrafikföretaget, som har ingått ett code-share-avtal med det lufttrafikföretag som utför flygningen, vad avser denna flygning?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Köln (Tyskland) den 2 september 2022 – Die Länderbahn GmbH DLB m.fl. mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-582/22)

(2022/C 441/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Köln

Parter i det nationella målet

Klagande: Die Länderbahn GmbH DLB, Prignitzer Eisenbahn GmbH, Ostdeutsche Eisenbahn, Ostseeland Verkehrs GmbH

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Deltagare i förfarandet: DB Netz AG

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 56.1, 56.6 och 56.9 i direktiv 2012/34/EU (¹) tolkas så, att ett avgiftssystem kan utgöra föremål för klagomål även om giltighetstiden för den avgift som ska prövas redan har löpt ut (klagomål mot en tidigare gällande avgift)?
2. Om fråga 1 besvaras jakande: ska artikel 56.1, 56.6 och 56.9 i direktiv 2012/34/EU tolkas så, att regleringsorganet vid en efterhandskontroll av tidigare gällande avgifter kan förklara dem ogiltiga ex tunc?
3. Om frågorna 1 och 2 besvaras jakande: ska artikel 56.1, 56.6 och 56.9 i direktiv 2012/34/EU tolkas så, att en nationell bestämmelse som utesluter möjligheten till efterhandskontroll av tidigare gällande avgifter ex tunc är tillåten?
4. Om frågorna 1 och 2 besvaras jakande: ska artikel 56.9 i direktiv 2012/34/EU tolkas så, att rättsföljderna av de korrigeringsåtgärder som föreskrivs i bestämmelsen också möjliggör för det behöriga regleringsorganet att förelägga infrastrukturförvaltaren att återbetala olagligt uttagna avgifter, även om ett återbetalningskrav mellan järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare kan göras gällande civilrättsligt?

5. Om frågorna 1 och 2 besvaras nekande: följer en rätt att framföra klagomål mot tidigare gällande avgifter i vart fall av artikel 47.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 19.1 andra stycket i Fördraget om Europeiska unionen (FEU) om, utan ett omprövningsbeslut av regleringsorganet, återbetalning av olagliga tidigare gällande avgifter enligt EU-domstolens praxis i mål C-489/15 (dom av den 9 november 2017 ^(?)) är utesluten i nationell civilrätt?

(¹) Europaparlamentet och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, 2012, s. 32).

(²) EU:C:2017:834, CTL Logistics.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 5 september 2022 –
QM mot Kiwi Tours GmbH**

(Mål C-584/22)

(2022/C 441/24)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: QM

Motpart: Kiwi Tours GmbH

Tolkningsfrågor

Ska artikel 12.2 i direktiv (EU) 2015/2302 ^(¹) tolkas så,

1. att det vid bedömningen av resenärens skäl för att säga upp paketreseavtalet endast är sådana oundvikliga och extraordinära omständigheter som redan inträtt vid tidpunkten för uppsägningen som ska beaktas,
2. eller ska hänsyn även tas till oundvikliga och extraordinära omständigheter som inträffat efter uppsägningen men före den planerade resans början?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (EUT L 326, 2015, s. 1).

Överklagande ingett den 16 september 2022 av Carles Puigdemont i Casamajó och Antoni Comín i Oliveres av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen utökad sammansättning) meddelade den 6 juli 2022 i mål T-388/19, Puigdemont i Casamajó och Comín i Oliveres mot parlamentet

(Mål C-600/22 P)

(2022/C 441/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Carles Puigdemont i Casamajó och Antoni Comín i Oliveres (ombud: P. Bekaert, S. Bekaert, advocaten, och G. Boye, abogado)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet, Konungariket Spanien